

אופל-יה

מאת עמית זרקא

צילום: רותם יצהרי, עיצוב: שחף כהן | 2014 | כל הזכויות שמורות ©

אופל-י ה
מאת עמית זרקא

סדר התמונות :

1. העיר שרה | 2. לא חזרת ללקק | 3. יש שהנשמה נדלקת | 4. הבטחה | 5. מתעוררים מהזיה
6. להחליף פנים } 7. ברית | 8. עורק ראשי | 9. בואי או לבי | 10. נחם אותי | 11. אחרי שהרגת
- אותי | 12. שחרר אותי | 13. הילדה איבוד | 14. בליעה | 15. איבוד הייתה | 16. שחקן טוטאלי
17. חשבונות אחרונים

דמויות :

העלמה, הגואל, תבל, הנער, הילדה איבוד, הבעל, גבר אחר

שירת העיר האפלה מושכת את העלמה למסע אל המחוזות החשוכים של העיר והנפש. מקום משכנם של הילדים האבודים של העיר.

עולם של צללים, קם לתחייה בשעות הקטנות של הלילה, ומהווה זירה לחיפוש אחר משמעות.

דמויות המחזה (למעט הבעל) אבודות בחוויה הקיומית שלהן ומנסות להיגאל בכל מחיר. נגועות בחוסר הסכמה למציאות הנורמטיבית, חותרות תחתה ביצירת עולם אחר. מקביל.

על הבמה מתנשא עמוד חשמל, מעין מגדל בבל, באמצעותו הדמויות מנסות לגשר על המרחק ההולך וגדל בין השמיים והארץ, רוח וחומר, אור וחושך, אשליה ומציאות.

שלושת הדמויות הנשיות מהוות פנים שונות של אישה אחת.

1. העיר שרה

חצות. העיר מתעוררת.

העלמה: העיר שרה. סירנות משטרה מיללות את. שהתרחש הלילה בלבבות האנשים ובאברי הרבייה. את מה ששכח עם החושך ושהתפתל בראותו יום. רחובות עמוסים שאריות של להט חשק ואבדון. אור חשמל זרח למעננו מלוא הכוח. כעת מחוויר. צבעו חולה. הסירנות מנקות אל הצדדים את כל מה שהבוקר לא יכל לו. פשיעות של לב, של גוף, ושל שלטון. החורף הגיע קשה. הוא מנקה אל הפינות את העייפים חסרי הבית. העיר שקטה עכשיו. כאילו לא היה דבר.

2. לא חזרת ללקק

תבל חוזרת אל הנער, הם נפגשים אחרי גלות ארוכה זה מזו.

(שתיקה)

הנער: שערך הלבין

תָּבֵל: על כל קריעה נותרה צלקת

הנער: תראי לי את שלי

תָּבֵל: לא.

הנער: מה?

תָּבֵל: לא.

הנער: מה זאת אומרת?

תָּבֵל: לא חזרת ללקק.

הנער: הנה חזרתי

תָּבֵל: כבר יבש הפצע והגליד.

הנער: אני ארטיב אותו למענך

תָּבֵל: לא חושבת שהגוף שלי יספוג מיצים שלך.

הנער: רגשנית.

תָּבֵל: רושפת אש.

(הנער צוחק)

הנער: (פאזזה) הוד רוממותה?

תָּבֵל: כן?

הנער: למה את פה?

תָּבֵל: לא יודעת

הנער: רעה

(תבל צוחקת)

הנער: לא יכולת לשאת לגעגוע?

תָּבֵל: לא

הוא: ביקשה נפשך את להט עצמותי?

תָּבֵל: לא

הנער: נקמה על חטאי. כפרה על חטאיך. קנאה. שעמום.

(תבל לא עונה. הנער מנסה לקרב אותה פיזית היא מרחיקה)

תָּבֵל: שיערי הלבין

הנער: את זרה

תָּבֵל: יציר כפיך

(מתרחק. בוחן כפייתי. לא נותן אמון.)

תָּבֵל: לא ניצתת האש. חלמתי אותך מפואר יותר.

(הוא מאבד סבלנות בהדרגה)

רודף אחרי הצל של עצמך

כמו שיכור.

אפילו לא ילד (/קורא לעצמך ילד)

(תופס אותה באלימות) עזוב (אוחז יותר) עזוב!

הנער: אני ברחתי כשאת הפכת נציב של מלח. לא הסתכלתי אחורה ולא קדימה. עיוורון מוחלט רק לא לראות אותך. רצחת אותי עכשיו את נכנסת מדליקה את כל האזעקות בבת אחת. למה באת? למה באת?

תָּבֵל: (פאזזה) אולי הגעגוע

הנער : את זונה

(עוזב אותה)

תָּבֵל : על אמת. אולי הגעגוע

הנער : (הולך חסר שקט חוקר) אולי! למה לא אמרת מקודם?

תָּבֵל : היית זר

הנער : ועכשיו?

תָּבֵל : דוחק אותי תחתיך

הנער : את נהנית מזה

תָּבֵל : תמות.

הנער : לא באת עד היום

תָּבֵל : לא הגיע לך

הנער : הבאת עליי ליסטים וחיות רעות

תָּבֵל : לא הסכמת ללכת

הנער : לא נתת לי לבוא

תָּבֵל : לא האמנת לי

הנער : בצדק

תָּבֵל : (פאזזה) אתה אומר. (פאזזה) יש לך משהו לעשן?

הנער : חזרת חיה חזקה

תָּבֵל : בדיוק

הנער : מה זה אומר?

תָּבֵל : הסקרנות הרגה את הציפור. קנאה. שעמום

הנער : תישארי איתי הערב

תָּבֵל : תשכנע אותי

3. יש שהנשמה נדלקת

העלמה והגואל זה לצד זה, על גג בניין, הפוכים עם הפנים לקהל. הם מדממים מהידיים. הערב נפגשו. אנדרנלין ומתח גבוה בניהם.

העלמה: להיראות ולא אכפת. ככה כי....ולא אכפת לי החיים. לא המחר. ולא הלעג

הגואל: יש שהנשמה נדלקת

העלמה: יש שהנשמה נדלקת. ורואה בד אחד. את כל שחֶסֶר מעולם. ונותן בד חומו ורחמיו ונשמתו והלאה-

הגואל: להיוודע

העלמה: כן.

הגואל: גבוה ופושע

העלמה: כן

הגואל: המבט הזה

העלמה: מה איתו

הגואל: לא נושם.

(שתיקה)

העלמה: דבר. דבר אל תוך אוזני החשוכות מרפא. דבר את מה שאין בחיים ורק אתה יכול. קח אותי אל על ואל מתחת. נבער גופים שווים.

הגואל: אני אפרע כל חוק.

העלמה: אתה תוכתר.

הגואל: נהיה שמות בפיות של אנשים

העלמה: אגדות

4. הבטחה

תבל והנער משחקים .

הנער : אהיה לך בית

תָּבֵל : תהיה לי הבטחה

הנער : אהיה לך עולמות גדולים מאלו

תָּבֵל : (אני) אהיה לך מלכה

הנער : תהי לי לילית

תָּבֵל : אהיה (לך) זונה

הנער : אהיה לך עריץ

תָּבֵל : תהיה לי כָּאֵב

הנער : אהיה לך חלום

תָּבֵל : ושברו ושונאיו.

הנער : אהיה לך פנטזיה

תָּבֵל : אהיה לך רב.

הנער : תיהי לי הבהובים של קיום.

תָּבֵל : חומו של הסתיו

הנער : תיתני לי חיים

תָּבֵל : תהיה לי גואל

הנער : תיהי לי אלוהים

תָּבֵל : תהיה לי ערל

הנער : אני אהיה לך לב סוער

תָּבֵל : תהיה תהום פעורה.

הנער : אהיה לך בועל

תָּבֵל : עבודה זרה

הנער : אהיה לך שליט יחיד בלעדי וקנאי.

תָּבֵל : תהיה לי קרוב (הוא תופס אותה באלימות)

הנער : אם תמלאי את צרכי. (לוקח אותה החוצה כשייכת לו)

5. מתעוררים מהזיה
העלמה והגואל חוזרים להכרה.

העלמה: אני מאבדת אותי. או את התחושה שמחזיקה בחיים. הזמן. ערפל. שרויה שבויה במרחף חלום. לא סימטרי.

הגואל: אבל מספק משאר הבחינות האחרות.

העלמה: האדמה נעלמת לי מתחת

הגואל: את אלה חיה

העלמה: לא זוכרת מה היה אחרי

הגואל: פסל חי מתקלף רוב הדר

העלמה: בלי מושכות

הגואל: מושא כל המושאים

העלמה: אובייקט.

הגואל: מה פתאום!

העלמה: זה בסדר לי

הגואל: אני רוצה אותך כולך לתמיד

העלמה: (שתיקה) אתה ההרואין שלי

הגואל: הזרקה מביאה עד גן עדן.

העלמה: הראשונה. אחרי זה מנסים באלף הזרקות ולא עוזר.

הגואל: מזל שזה רק דימוי מאוד יפה

העלמה: כן?

הגואל: כן. את תהי המוזה שלי עד שאמות

העלמה: אני רוצה אבל-

הגואל: זה חזק מאיתנו

העלמה: כן

הגואל: אי אפשר להתנכר לכל זה

העלמה: הכל נורא מהר

הגואל: להפך . נבנה בעדינות (שתיקה). הוא מתקרב. היא מאשרת הוא שולח יד לגעת בבטן . נוגע כמו בחפץ.
חוקר את הקווים בעדינות וסקרנות והתפעלות.)

הגואל: (מתרשם עמוקות) הבנתי..

העלמה: הקליפה שלי

הגואל: ההוויה שלך

העלמה: נועדת לי בפלנטה שהותירה אותי גדומת לב.

הגואל: אל תדאגי יפה . את איתי . אני אשמור עלייך.

6. להחליף פנים - העלמה והנער

רחוב, משחקים בהחלפת פנים וזוגות, מעין נשף ריקודים בו הפרטנרים מתחלפים.
כל הדמויות משתתפות למעט איבוד.

העלמה: איך שהוא אני ידעתי שאותי לא ירצו. אז נהיתי מישהי אחרת

הנער: להחליף צורות

העלמה: פנים. זו הבעיה עם בני האדם

הנער: זה היופי

העלמה: זה השקר והפחד

הנער: זו חירות

העלמה: רק שאף פעם אין אני יודעת מי היא זו אני.(שתיקה) מה החצות שלך?

הנער: כמו בסינדרלה?

העלמה: הזמן לחזור-

הנער: תלוי באיזו יממה

העלמה: בעת הזאת היחידה

הנער: כל רגע ואף פעם לא.

העלמה: זה מה שאני כל כך אוהבת

הנער: היכולת להימשך כל רגע - כל כיוון

העלמה: הרפתקאות

הנער: כן...**(מחייך)** הרפתקאות

7. ברית

העלמה שבה אל הגואל.

העלמה: אתמול ראיתי ברחובות איזה נער. נער-נערה. הרבה מצלמים אותו בשביל כסף. מרוב יופי. גבר אבל אישה אבל בנער.

הגואל: אני מכיר אותו

העלמה: באמת

הגואל: בטח.

העלמה: יפה יותר ממני אבל דומה באיזה משהו. נימפי.

הגואל: תארי לך אותו אישה אמיתית

העלמה: כמו שהוא זה גם טוב

הגואל: באמת? רק שתדעי הוא הכי גבר. יש לו כזה.

העלמה: אה

הגואל: אני אביא לך אותו עד לבית. כמו מתנה. ואלך לכמה זמן

העלמה: באמת

הגואל: בטח

העלמה: אבל

הגואל: ברור לי שלא סיימת את כל הסיבובים שלך

העלמה: אחרים לא נותנים

הגואל: אתן לך להסתובב

העלמה: כמו בלרינה?

הגואל: כמו אלה

העלמה: תביא לי אותו מתנה

הגואל: בטח. הרי תהי שלי

העלמה: (פאווזה) הרפתקאות

הגואל: מה שרק תרצי

העלמה: אתה בונה אותי מאפס

הגואל: ואין לך מושג לאן זה עוד יגיע (שתיקה) אני ואת והעולם כולו.

העלמה: רוצה ממש אבל (שתיקה) לא יודעת. אתה רוצה הרבה. את הכל.

הגואל: זו הבעיה אני מכור אלייך בכל נימי נפשי

העלמה: גם בדיוק התחלתי קצת להסתדר עם העולם. להבין את השיטות של האנשים. לקום בבוקר. ולהגשים באיטיות את החלומות המזדיינים שלי.

הגואל: אתן לך אותם על מגש

העלמה: אחרים עובדים בלהט

הגואל: את לא בינונית כמו היתר

העלמה: אבל רכה מהם פי מיליון. וסקרנית קיבינמט.

הגואל: את הכל פי מיליון

העלמה: הלוואי

הגואל: אני מכיר נשים

העלמה: הרבה. זה גם משהו. (בעיה)

הגואל: ואין כזה. תסתכלי עליי. אין כזה. בתבל כולה. איתך אני מכושף לגמרי. את אחרת. זה נועד לנו. דברים כאלה קורים אחת לאלף.

העלמה: שנים?

(הוא חוצה גבולות גופניים והיא מתמסרת)

הגואל: אני ההרואין שלך

העלמה: כן

הגואל: ואת אמיצה

העלמה: משתדלת

הגואל: העולם ייעצר את יודעת

העלמה: כן?

הגואל: חומר של אגדות

(הוא בועל אותה והיא מקדשת)

העלמה: בחמישי בשבת בשלושה ועשרים יום לחודש ניסן, שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחת לבריאת עולם למנין שאנו מונים כאן. **(בועל)** אנו עדים איד __ בן למשפחת __ אמר היי לי לאישה כדת משה וישראל ואני אעבוד ואוקיר ואזון ואפרנס אותך כמשפט בני ישראל העובדים וזנים ומפרנסים ומוקירים את נשיהם באמונה, ואתן לך מהר כסף וזנים __ הראוי לך ומזונותיך וכסותיך וסיפוקיך ולחיות חיי משפחה כדרך כל הארץ. ונתרצתה מרת __ ותהי לו-

(הוא גומר בהשחתה של הרגע. אולי על הפנים.)

8. עורק ראשי

העלמה יוצאת, תבל נכנסת במקומה מדממת.

גבר אחר: יפה שלי

תבל: שוב נפגעתי בעורק ראשי

גבר אחר: שוב השתבש לך ברגליים

תבל: יש בזה קסם

גבר אחר: בכולך

(מנקה אותה מהדם. אינטימי.)

גבר אחר: את נפלאה ויהי מה

תבל: הא

גבר אחר: כן (מנקה) נפלאה ויהי מה (פאזזה)

תבל: אחרי זה אני הולכת

גבר אחר: אני יודע

תבל: אתה רואה אותי לעומק

גבר אחר: על כל פעם שלא ראו אותך את דורשת אלף גברים בהערצה ללא גבולות

תבל: זה נכון.

גבר אחר: זה טבעי

תבל: רק אחרי זה חובה לשלם

גבר אחר: מה פתאום. את מקיימת את מה שאת מבטיחה.

תבל: הרבה אומרים שלא. אפילו כועסים נורא

גבר אחר: אני מעריץ אותך אחרת

תבל: בזכות זה אני באה

גבר אחר: אני יודע

תבל: אתה מבין בי

גבר אחר: רואה אותך לעומק

תבל: זה יפה

(מסיים לנקות אותה)

תבל: בקרוב אני חייבת לזוז

גבר אחר: בואי קסם. אלוהה אותך.

(נשארת)

9. בואי או לכי

העלמה מגיעה אל הגואל

העלמה: הלכתי וכל המחשבות שלי אלייך

(שותק)

העלמה: סליחה. חיפשתי ..

הגואל: איפה?

העלמה: עזוב

הגואל: עם מי?

העלמה: עזוב **(מאיים להשתולל.מתאפק)**

הגואל: **(מתנה)** בואי או לכי.

העלמה: הולכת.

הגואל: בואי

העלמה: באתי. להבעיר אותך באש

הגואל: לכי

העלמה: הנה באתי

הגואל: די..די.. **(שותקת)** את חולה את יודעת?

העלמה: חולת אהבה

הגואל: בראש

העלמה: אני הולכת

הגואל: תישארי

העלמה: בשביל זה? **(שתיקה)** באתי כי צמאה נפשי לרוחך

הגואל: שקרנית

העלמה: וגם גופי צמא

הגואל: בואי או לכי!

העלמה: הרגלים

הגואל: לא צוחק

העלמה: לא צוחקת.

הגואל: את אגרסיבית

העלמה: אתה אומר

הגואל: לא. אז מי אומר?

(שתיקה)

העלמה: לתמיד?

הגואל: הנה. רואה? הלכת ורק המחשבות שלך אליי. לתמיד? מה את דפוקה?

העלמה: אתה לא אחראי בלהחזיק לי את הלב

הגואל: שטויות

העלמה: כן. זה נכון

(שותק)

הגואל: את בעצם מבויתת

העלמה: לא. **(פאזזה)** חוץ מזה אני מנסה.

הגואל: בשביל מה?

העלמה: אני יודעת איך קורה שהאדמה תחתני נעלמת ואני חיצים לכל עבר חמקמק רטוב ואכזרי ככל שיהיה

הגואל: סדיסטית

העלמה: כמו כולם צריכה להרגיש רק קצת יותר

הגואל: אני ארחיק לך את הגבול עד מוות

העלמה: אתה אלוהים רשע

הגואל: לא מאמין עוד לא שחררת אותי

העלמה: זה מבנה הנפש מתעקש לעוד ישות

הגואל: את עוד דתייה בראש. אני לא מאמין. זה החטא ועונש במוח שלך.

העלמה: לא. שיזדיין החטא ועונש

הגואל: וואו איך אני אוהב אותך בקללות

העלמה: נפש חופשית להתבזות

הגואל: להתפאר

העלמה: בצעקה של הגוף יש ביזיון גדול

הגואל: זה כי שטפו לך את המוח יותר מידי שנים

העלמה: מי שנגע בביבים כבר יודע

הגואל: אם כך מזל שאנחנו יותר שמיים

העלמה: מה?!

הגואל: המבט הזה

העלמה: תמיד אתה רודף אותי

הגואל: לא מפוענח. (שתיקה)

העלמה: אתה יודע חלמתי אותך מלפני

הגואל: כבר אמרתי. זה סימן.

העלמה: נכון. רק לא הבנתי למה.

10. נחם אותי

העלמה: צריך לדבר ספציפי איפה שברגע יש אש של הרס מאיימת להצית מפני שהכעס כוחו אפל והדרכים עם השנים נהיות רעות. השחתה. אני מאבדת את הדעת.

הגואל: בשביל זה באת

העלמה: כן. רק יש איבוד שהוא קיצון מידי

הגואל: איפה שמתחילות ההפתעות

העלמה: חושך כאן

הגואל: הוא ילד טוב

העלמה: תלוי איך הוא קם בבוקר

הגואל: בואי הנה

העלמה: אין אותי עכשיו

הגואל: דרמטית

העלמה: לא באמת אני...

הגואל: לא טוב לך איתי

העלמה: בטח שטוב

הגואל: אני כבר לא מספיק לך

העלמה: בטח שכן. רק עייפה. סוערת. לא יודעת.

הגואל: אל תדאגי זה יפה לך

העלמה: תמיד אמרו

הגואל: את תהי המוזה שלי. את יודעת שפיקסו צייר כל החיים את אותה אחת

העלמה: הלוואי הייתי אותה אחת

הגואל: זה הקסם.

(שתיקה)

הגואל: המבט הזה-

העלמה: בבקשה. נחם אותי.

הגואל : בטח. עד שארית ימי.

העלמה : תודה.

(הוא מוביל למין)

הגואל : את משיש. פשוט. את כולך שיש

העלמה : מה זה אומר?

הגואל : ללא רבב

(מזיין אותה)

העלמה : ההיא של פיקסו. מה קרה לה בסוף?

הגואל : (צוחק) מאיפה לי?

(ממשיך לזיין הנתק שלה מהסיטואציה מחריף)

העלמה : (מרחיקה אותו) הצעקה חזקה כל כך אין לי מקום יותר לשמוע איש

(הוא נדרך. היא נבהלת.)

העלמה : לא. בוא אלי. אל תקשיב להיא שאומרת ללכת (לא עונה) בוא. בבקשה

הגואל : הנה אני שלך

העלמה : גם - אני.

(ממשיך לזיין)

העלמה : פעם שמעתי שרוב ההומלסים בכלל בחרו בדרך הזאת

הגואל : (צוחק) גם הזונות

העלמה : כואב להם בשייכות.

11. אחרי שהרגת אותי

תבל והנער משחקים ב-מי אבוד יותר. המשחק משתבש .

תָּבֵל : אחרי שהרגת אותי רציתי למות

הנער : אחרי שהרגת אותי הלכתי כל העיר לילות שלמים באלימות

תָּבֵל : אחרי שהרגת אותי שנאתי לך ורציתי לחתוך לי את הגוף

הנער : אחרי שהרגת אותי רציתי להבעיר לך את הבית

תָּבֵל : אחרי שהרגת אותי בגדתי בך הכי חזק

הנער : אחרי שהרגת אותי כמעט לקחו אותי הרופאים

תָּבֵל : לי נשבר הלב לרסיסים והתפזר בכל העיר

הנער : אני הרגתי את עצמי בתמורה

תָּבֵל : אני רציתי למות

הנער : אני נקמתי באלף כלבות את עלבונך

תָּבֵל : אני פחדתי ממך פחד מוות

הנער : אני פחדתי שאיבדתי אותך לנצח

תָּבֵל : איבדת אותי לנצח

הנער : את יודעת שזה שקר

תָּבֵל : אני סיפרתי עליך את כל האמת

הנער : איזו אמת? (הפסקה) בת זונה

תָּבֵל : אבל קיוויתי שתבוא

הנער : אני ירקתי עלייך

תָּבֵל : לפעמים כשאני נזכרת אני שונאת אותך יותר

הנער : את שיקרת לי

תָּבֵל : היית יום הדין אלוהים רשע

הנער : אם כבר הגיע לך הרבה יותר

תָּבֵל : כן הזדיינתי עם כל העיר

(הנער עוצר. דרוך)

תָּבֵל : (צוחקת) כבר שילמתי על זה

הנער : לא מספיק

(מכה אותה. עוצר . מנסה לאסוף את עצמו)

הנער : אחרי שהרגת אותי פעם אחר פעם-

תָּבֵל : מצחיק מה שאנשים מספרים לעצמם כדי להצדיק את הבחירות הדפוקות שלהם

הנער : עופי מכאן.

תָּבֵל : תזמין משטרה.

12. שחרר אותי

העלמה : מישוהו אמר פעם טירוף הוא שחרור הנשמה

שחרר אותי

הגואל: (מתקרב) הנה (תופס בחוזקה באזור בגופה. פוצע אותה, ככל שהיא מדממת היא מתמלאת מפנים. איכות של קוק. מתחילים לנוע. רוקדים. אינטימי)

העלמה : פעם היו פה שמים

הגואל: היום ממליכים את החושך

העלמה: כבר תקופה

הגואל: אצלי נהיו שמיים משבאת

העלמה: באמת?

(תופס באזור אחר, חזק יותר. היא מדממת ומסוממת ממנו יותר. ממשיכים לרקוד)

העלמה: אל נא רפא נא לה

הגואל: כמה אור

העלמה: הבהובים . חשמל

הגואל: איפה היית כל החיים שלי

(תופסת. פוצעת אותו. הוא נדרך)

העלמה : איפה אני היום

(תופס בנקודה אחרונה מכרעת)

הגואל : איתי

13. הילדה איבוד

הצרצרים לא בוכים
שום סופה אינה דופקת
בקושי. רעשי מכוניות
השיכורים עייפו
חזרו אל מאורות השכחה
הספיק לנו מזעם
מהבטחה
מחריכת קליפה
הספיק לנו
עכשיו להירדם בחיק הריק
עכשיו לנוח.
אם תבוא אימי לשאול
מי מהן הייתי
לטף באוזנה-
ילדה של תכלת ולבן .
ואם תצחק למילותיך
תאר לה את הפרחים של עץ
הערבה ההוא
וקרא לי אופליה.

(הילדה איבוד עולה לשמיים. היא מטפסת על עמוד החשמל)

14. בליעה

כל זוג בחלק אחר של הבמה. כלואים במבנים של עצמם.

תבל: אני צריכה ללכת

העלמה: אני צריכה לחזור מכאן

הנער: אני רוצה שתלכי.

הגואל: מה?!

הנער: למה באת?

העלמה: רק צריכה רגע בית

תבל: בשביל ללכת

הגואל: כמה שאני אלחם בך

הנער: תשארי

העלמה: בבקשה לא

תבל: תמיד על נגד

הגואל: בכל הכוח

הנער: תמיד בעד

העלמה: זה לא כוחות

תבל: לשתות לי את הבזבוז

הגואל: בעיה שלך

הנער: תמיד בעד

העלמה: אם השלום טורף אותי לדעת

הגואל: המלחמה תשפיל אותך עד דק

תבל: רק רואה חצי צל של תהום

העלמה: ובזאת אתה חפץ

הנער: כבר לא רואה

הגואל: גם בזאת.

תבל: ידעתי

הגואל: רק. אל תשמיני. (צוחק. שותקת)

הנער: הסם ההוא שהיינו עושים

תבל: אוקיאנוס

הנער: אהבתי אותו

העלמה: אתמול אמרתי שמע ישראל ולא עזר לי הבוקר

הגואל: אני לא מאמין. את רצינית? לא את. נשארתי בדיוק מה שהיית

העלמה: כבר הרבה זמן לא

הגואל: מי לא עזר לך? אלוהים?

העלמה: אני-

הגואל: את עוד מחשיבה אותו?

העלמה: פשוט

הגואל: לפעמים אתה רואה משהו בבנאדם אבל זה לא באמת. זה רק בראש שלך.

העלמה: מה שראית בי?

(שתיקה)

הגואל: תראי אני לא בנוי למנוסה שלך מכל מה שבאמת טוב

העלמה: (פאזזה) אתה תבלע אותי

הגואל: בדיוק (פאזזה) רגע את מרשה?

העלמה: לא. (הפסקה) אני משתוקקת

(תבל נוטשת את הנער. העלמה מתקרבת לגואל הוא בולע אותה. הגואל והנער יוצאים. העלמה שכובה על הבמה. לא נשאר ממנה כלום)

העלמה: ירח פחד אולי חשוך תבל מדממת מפחד וחלומות. רסיסים של. אמא קוראת לי אמריקה בגלל ריבוי הדמיונות. אני קור אני. הבוקר מגיע שורף להתנקם על החזיונות של הלילה.

15. איבוד הייתה

העלמה והבעל. מקום אחר.

העלמה: איבוד הייתה עיירה קסומה שוקקת

הבעל: לא מכיר

העלמה: רחוק מכאן למרגלות הר געש מפורסם

הבעל: פעיל?

העלמה: כועס. (פאזזה) אחרי שנחרבה הדביקו אותה יופי. צבעונית וקסומה. שמו עוגות תותים בכיכר. פיזרו גחליליות. ומה לא. רק באבנים המשולבות למדרכה אפשר לראות את הר הגעש עוד צוחקת. מתגעגעת

הבעל: זה בזכר

העלמה: אצלי לא

הבעל: איך בדיוק רואים?

העלמה: שומעים את הבכי

הבעל: אבל איך?

העלמה: היא פלא פלא. אני משוטטת בה סמוקת שייכות

הוא: תאספי כסף ותיסעי

העלמה: אני גרועה בלהשיג אותו

הוא: תעשני פחות

העלמה: איך הרכיבו אותה מחדש כמו קסם. צבעונית חדשה. עוגות של תותים בכיכר

הוא: אני רוצה לראות את הזוהר הצפוני. זה באמת..

העלמה: אני רוצה את הפלאות כולן ולגלות גם כמה משלי. כמו מכורה. רוצה עכשיו. עד כאב. עד שאיני נושמת.

הוא: ילדה ענן

העלמה: כאן אני מעדיפה למות

הוא: למות

העלמה: למות

הוא : מותק

העלמה : אין מה לעשות

הוא : זה תמיד יעציב אותי

העלמה : מצטערת אני צריכה פלאות כדי להתקיים.

הוא : אני מצטער אני נורא עייף

העלמה : טוב

הוא : בואי להתחבק איתי

העלמה : אין לי סבלנות

הוא : אני אתן לך

העלמה : אין לך

הוא : אשת הלילה שלי

העלמה : להתקזז על סיוטי היום. שמעתי שאמא שלי בוכה עליי לאחרים. על מה שנהייתי. חושבת עלי כל מיני. אם כבר לא אכפת לי.

הוא : היא רק דואגת

העלמה : העיקר היא שרה 'אלישבע מה נחמדת' ואחרי כל ההתלהבות מסתבר שהיא בכלל פיסחת (פאזזה) טוב סליחה.. אתה גמור...

הוא : סליחה אני גמור

העלמה : סיימתי ממילא

הוא : לילה טוב

העלמה : איך שהם הדביקו אותה. בקדושה . רק לא ראו באבנים המשולהבות את הר הגעש עוד צוחקת

הוא : אולי את מתחרטת ?

העלמה : על מה?

הוא : טוב אני מרשה לך להעיר אותי כשתסיימי.

(העלמה צוחקת).

16. שחקן טוטאלי

תבל: אני שחקן טוטאלי בזירה הזו, שמקובלת על קובץ נכחד של אנשים. שחקן טוטאלי אבוד שמוצא אחת לאלף סימנים של התגלות. וביתר רק טוטאלי. רק אבוד. יתום מהצדקה. כזה שמקונו על הנורמאליות. הזוועתית. הר געש אנרכיסט לוקח קלונקס. וביתר רק בועט גם כשלא נשאר במה. נהיה אלים. הבית מפחיד אותו מוות. כי הוא בעיני עצמו. ראוי רק בקיומו העני. לחזור ולשאול את אותה שאלה. את אותו הסוד. שלשמו נתכנסנו.

17. חשבונות אחרונים

העלמה: (בדלת) אני מצטערת. אני מצילה אותי

הגואל: רצחת אותי העיקר שאת מדברת בעדינות

העלמה: אני לא.

הגואל: את צריכה ללכת למקום שתייה בו מאושרת

העלמה: כן

הגואל: זה מה שחשוב לי. זו אהבה לא אנוכית.

העלמה: כן?

הגואל: כן. אני רוצה את טובתך

העלמה: יותר כמו התמכרות

הגואל: ולמה בדיוק מתמכרים אם לא לטוב (פאזזה). את יודעת הוא גם הכי מפחיד הטוב. דורש אומץ.

העלמה: אני חושבת שהמקום שיעשה לי טוב זה לא פה.

הגואל: את לא באמת מאמינה לעצמך

העלמה: החלטתי את זה

הגואל: החלטת?

העלמה: כן

הגואל: החלטת שאני לא עושה לך טוב

העלמה: לא אמרתי

הגואל: אני לא עושה לך טוב?

העלמה: לא

הגואל: אחרי כל מה שעשיתי בשבילך -

העלמה: לא אמרתי-

הגואל: בת זונה (הוא מנסה להתאפק ואז שובר משהו)

העלמה: בעצם כן. אתה לא עושה לי טוב.

הגואל: ממתי זה כלבה?

העלמה: הנה. מקלל.

הגואל: זה מגיע לך

העלמה: על מה?

הגואל: את יותר מושחתת ממה שחשבתי

העלמה: הכוונות שלי בסדר

הגואל: לא קונה. אני מכיר נשים. מכיר.

(פאזה)

העלמה: זה קשה לי גם ככה.

הגואל: בדיוק. אז למה לסבול? **(פאזה)** את בורחת בקנאות מכל מה שבאמת טוב. אני ראיתי כמה טוב לך.

בעיניים שלך במבט שלך ראיתי. יום אחד זה יתפוצץ לך בפרצוף. אני כבר לא אהיה שם להציל אותך.

העלמה: אתה נביא זעם

הגואל: אני רואה מה שאת מעדיפה לשכוח

העלמה: רק מנסה לקום בבוקר ולהגשים באיטיות את החלומות -

הגואל: איזה שטויות. חשבתי שאת חכמה יותר

העלמה: אני חכמה.

הגואל: אז מה את לא מבינה?

העלמה: אני רואה לעומק

הגואל: כן? מה בדיוק את רואה ?

העלמה: את השקר.

הגואל: השקר. כוס אמא שלך. נבלה. פחדנית.

העלמה: השיחה הסתיימה

הגואל: כפויית טובה. עליי את אומרת שקר.

העלמה: אני מצילה אותי. וזהו.

הגואל: שקר. בת זונה מזדיינת.

העלמה: רואה. בדיוק. אני מעדיפה מילים יפות

הגואל: ומי נתן לך אותן יותר ממני? מי?

(שותקת. לא זזה)

הגואל: תעני. מי נתן לך אותן יותר ממני?

(העלמה מנסה לברוח הוא תופס אותה)

הגואל: הנה הפחד. שקרנית מזדיינת. רואים לך בעיניים.

(הגואל אונס את העלמה)

תבל: העיר שרה. סירנות משטרה מיללות את. שהתרחש הלילה בלבבות האנשים ובאברי הרבייה. את מה ששכח עם החושך והתפתל בראותו יום.

(הגואל גומר בפנים. היא במוות מלא.)

העלמה: אני נגועת עיוורון מקולל. אל מה אני שייכת

הגואל: הטובים ניצחו. (פאזה) התגעגעתי אלייך

העלמה: לא הפסדת כלום

הגואל: את זה

העלמה: העיר מלאה ילדים אבודים

הגואל: יושבי חושך וצלמוות. אסירי עוני וברזל

העלמה: פעם היו לי שדות פרא ואגמים מחוץ לבית

הגואל: וכאן פרוע, בוער, פרוץ מיסודו.

(פאוזה)

העלמה: הסם ההוא שהיינו עושים

הגואל: אוקיאנוס

העלמה: אהבתי אותו.

חושך .

האור עולה להשתחוויה. גופתה של הילדה איבוד מרוסקת על המדרכה.